

Lies Overgaauw is al 53 jaar arts. Eerst met haar eigen praktijk, daarna als bedrijfsarts bij de NS en tegenwoordig als vrijwilliger bij de Kruispost op de Wallen.

Redder in nood

Al veertien jaar rijdt er een trein door Nederland met de naam Lies Overgaauw. Een eerbetoon van de NS aan hun bedrijfsarts toen die met pensioen moest. Inmiddels werkt Lies Overgaauw als vrijwillig huisarts bij Stichting Kruispost op de Wallen.

TEKST INGE IPENBURG FOTOGRAFIE JACQUELINE DERSJANT

Nadat ik op de Oudezijds Voorburgwal 129 heb aangebeld gaat een paar meter verderop een deur open. Een lange, slanke vrouw in een witte jas met prachtig grijs haar roept me, stelt zich voor en terwijl ze me een stevige hand geeft probeer ik mijn verbazing te verbergen. Ze moet 79 zijn maar midden 50 is waarschijnlijker. Ze gaat me voor naar een kleine sobere ruimte zonder ramen. Een

van de spreekkamers van de Kruispost. Dit is de enige huisartsenpraktijk voor iedereen in Amsterdam die niet verzekerd is. Legaal of illegaal, Nederlands of buitenlands. De stichting wordt voornamelijk gefinancierd met donaties van particulieren en de kerk. Al bijna 25 jaar wordt hier de hulp en zorg geboden die voor verzekerde mensen vanzelfsprekend is. 'Geld, daar zorgt een ander maar voor', zegt Lies, daar is ze geen dokter voor geworden. Dokter is ze geworden gewoon omdat ze dat

wilde. Zo lang ze zich kan herinneren. 'Als klein meisje in Den Haag kwam ik als ik met mijn moeder de stad in ging altijd langs een ziekenhuis. Ik hoopte iedere keer dat ik een ambulance zou zien, want dan had ik een heerlijk dag.' Maar een studie medicijnen was niet zo vanzelfsprekend voor een meisje net na de oorlog. 'Mijn vader vond dat geen gelukkig idee. "Je gaat toch trouwen", zei hij. Alleen wat ik mijn kop heb, zit nergens anders.' Dus in 1946 begon ze aan haar studie en in 1953 was ze klaar. 'Kwestie van opschieten. ►

